

[K. B. Andersen.]

synet til oplysningsarbejdet har fået både i udvalgsbetænkningen og i regeringens oplæg. Der er en så stor umiddelbar interesse i befolkningen for udviklingslandene og deres problemer, at det ville være i høj grad beklageligt, om der ikke blev gjort, hvad der er muligt at gøre for at knytte forbindelsen mellem denne levende interesse for spørgsmålet og de aktioner, som den kommende administration sætter i gang.

I betænkningen siges det, at

„et grundprincip for dansk hjælp til udviklingslandene bør være, at den ydes uden politiske hensigter eller betingelser af nogen art.“

Der er grund til at understrege dette synspunkt. Det har i forbindelse med udviklingslandene i en række tilfælde ingen mening at sondre skarpt mellem tilsyneladende forskelle med hensyn til demokratisk styresæt. De fleste af disse lande mangler helt eller delvis de forudsætninger for et demokratisk styre, som de vestlige lande i løbet af nogle århundreder fik tid og ro til at skaffe sig, forudsætninger f. eks. i retning af et udbygget skole- og uddannelsessystem og en, alle politiske forskelle til trods, vis grad af loyalitet over for det fælles samfund. Dette er ikke en bebrejdelse mod disse lande. Vi ved alle, at de normalt ikke op til den allernyeste tid har haft rimelige muligheder for at skabe denne folkelige baggrund for et demokratisk styre, at de ikke har haft mulighederne for at cementere et demokrati fra neden gennem opbygning af folkelige organisationer. Opgaven at bekæmpe sulden og nøden i disse lande er lige aktuel uden hensyn til, hvilken etikette de anbringer på de bestræbelser for at skabe et frit styre, der nu engang må afhænge af lokale forhold, som vi ofte kun vanskeligt kan dømme om. At det selvfølgelig må være vort håb, at alle folk verden over må få mulighed for frit at tilkendegive deres politiske vilje, er det vel overflødig at tilføje.

Af afgørende betydning for det tekniske samarbejdes heldige forløb må det være, at det lykkes i tilstrækkelig grad at koordinere dels de forskellige former for bistand, dels bistandsarbejdet med vor øvrige kontakt med de pågældende lande. Både betænkningen og bemærkningerne til lovfor-

slaget er opmærksom på dette problem, som der vel kan blive lejlighed til at drøfte nærmere i det udvalg, der får forslaget til behandling. Skal der være mening i samarbejdet om teknisk bistand, må det ses som et led i en helhed, der også omfatter økonomisk bistand og ligeledes handelspolitiske foranstaltninger over for de pågældende lande. Den omstændighed, at den højtærede udenrigsminister i sin fremsættelsestale kommer ind på spørgsmålet om råvareprisernes udvikling, tager jeg som udtryk for, at ministeren er enig i, at de samarbejdsområder, der falder ind under det kommende råd, må ses i sammenhæng med en række problemer, der falder uden for rådets kompetence, og som det må blive udenrigsministeriets opgave at koordinere. Det vil også være af stor betydning at få den bedst mulige kontakt mellem, hvad der sker herhjemme ved rådets og styrelsens foranstaltning, og hvad vore repræsentanter i de forskellige FN-organers konferencer foretager sig.

Professor Gunnar Myrdal, der jo har lang erfaring med hensyn til de internationale organisationer, har for nylig i forbindelse med den svenske diskussion understreget det, som vi alle ved: at de delegater, som spiller en rolle netop i organerne for hjælpevirksomhed, der ligger mere i læ for de politiske storme, er dem, der har haft tid til at arbejde med problemerne mellem konferencerne, og som har detaljeret sagskundskab. I den svenske betænkning er det ligefrem foreslået, at det ny svenske organ skal have til opgave sammen med udenrigsministeriet at udarbejde direktiver for delegationerne til de forskellige internationale organisationer for på den måde at virke for en enhedslinje i bistandspolitikken i de forskellige organer. Når det i lovforslaget hedder, at styrelsen har til opgave at være rådgivende for myndigheder med tilknytning til rådets arbejde i alle sager vedrørende bistand til udviklingslandene, er det vel netop en sådan koordination, der er tænkt på. Der er jo allerede nedsat en nordisk ministerkomité til at samordne de nordiske bestræbelser. Der er mange områder, hvor en nordisk arbejdsdeling vil være helt naturlig. Et led i dette nordiske samarbejde er et institut, der skal indsamle materiale og foretage undersøgelser.